

Kerstmis vroeger bij ons thuis,
mijn hart vol weemoed en verlangen,
met z'n allen kort bij 't fornuis,
de kerstboom helemaal volgehangen.

Liedjes klonken als een engelenkoor,
het stalletje heel zacht verlicht,
en tussen de dennentakjes door,
kwamen de drie koningen al in zicht.

Kerstmis gaf je toch een speciaal gevoel,
vandaag kun je dat niet zo intens beleven,
veel mensen weten wel wat ik bedoel,
de toekomst zal nu eenmaal anders leven.

Met een sneltreinvaart door de dagen heen,
mensen zijn druk bezig, tegelijk met vele dingen,
alleen de eenzame blijven weer alleen,
ze hebben wel tijd, maar niemand om mee te zingen.

En in een tijd van jachten en jagen,
kijk je anders tegen de wereld aan,
kunnen mensen elkaar nog wel verdragen,
of moet ieder voor z'n eigen gaan.

Het vieren van kerst, zo zijn mijn gedachten,
moet altijd blijven, in elk gezin.
dit zal het harde in het leven verzachten,
dan krijgt men er weer vertrouwen in.

Laat daarom nu gerust een kaarsje branden,
voor ieder mens een goede reden,
wat geldt voor hier en in alle landen,
Kerstmis, dat is echt een feest van vrede.